

[Pia Kjærsgaard]

de i hvert fald slået totalt i stykker her i løbet af de sidste 10 minutter. Købt og betalt for en sølle radiatorpost. Jeg siger bare: Vorherre bevares!

Hvis jeg må citere fra førstebehandlingen, kan jeg citere hr. Maisted for at sige, at det problem, som regeringen nu forsøger at løse på god socialdemokratisk vis, er selvfølgelig dikteret af, at man skal have det radikale venstre med til at løse problemerne. Det skulle man altså ikke, for der er en kristeligt folkeparti-mand, som åbenbart er sprunget i målet, men så kan man hente hr. Maisted ind, jeg ved ikke engang, om man skal sige fra højre, jeg er tilbøjelig til at tro, at man skal sige fra venstre.

Det var egentlig bare de bemærkninger, jeg ville gøre til hr. Maisted. Jeg synes, det var en ynke at høre på. Det var en stor undskyldning, som ikke rigtig faldt ind her i salen. Det har jeg i hvert fald ikke på fornemmelsen.

Hr. Nør Christensen gør sig forhåbninger om, at fremskridtspartiet skal blive et pænt parti og ikke skal stå for den sorte reaktion – det var den opfattelse, jeg fik. Det er jo hr. Nør Christensen, som egentlig så gerne vil kaldes sorte Frode; det lykkes bare ikke, for hr. Nør Christensen er medlem af centrumdemokraterne. Jeg vil bare sige, at hvis fremskridtspartiet skulle falde ind i den rolle, var der faktisk ikke nogen overhovedet til at sige sandheden i denne sal, så vi vedbliver altså med at være i den rolle, vi har været i hidtil.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Ja, vi har jo alle sammen et eller andet, vi gerne vil slås for, og som vi sætter mere pris på end andre ting, og hr. Maisted har altså valgt at slås for, at der ikke bliver folketingsvalg, for så risikerer han jo at ryge ud af folketinget.

Så sagde hr. Maisted også, at det, han gik ind for, var nytænkning, og det var egentlig det, der fik mig herop, for hr. Maisted tilføjede oven i købet: være stemmekvæg for de røde. Ja men, hr. Maisted, det er jo lige præcis det, vi ikke er, men som hr. Maisted er blevet, for hvad er det for en buket, der ligger på bordet? Det er en nøjagtig kopi af det, vi har set under socialdemokratiske regeringer, hvor enten det ene eller det andet

borgerlige parti er sprunget til som stemmekvæg, og derfor er det hr. Maisted og regeringen og regeringspartierne og alle deres medlemmer, der er stemmekvæg for de røde i denne situation.

Så vil jeg godt sige til hr. Nør Christensen, at det er da rigtigt, at CD altid har været vældig fordomsfrie herinde og behandlet fremskridtspartiet godt. Jeg tror nok, det skyldes, at hr. Erhard Jakobsen har en liberal indstilling og også kan se det fornuftige i fremskridtspartiets politik. Men når CDerne til tider føler, at vi er temmelig meget på nakken af dem, er det simpelt hen, fordi CD jo har flere fornuftige synspunkter, men hver eneste gang vi befinder os i en situation som denne, hvad sker der så? Jo, CD gør nogle store armsving over for offentligheden, og så går de herind i folketingssalen og bøjer nakken og stemmer for hele braset. Det er jo kendsgerningen om CD. Hvad sund fornuft er der i at stemme for alle de nye afgifter, som bl.a. vil bevirke, at grænsehandelen vil blomstre op? Hvor folk før kunne tage ned og med fordel købe nogle enkelte ting, bliver det simpelt hen dagligvarerne nu. Grænsehandelen vil blive enorm, og man skal ikke stå og prale af, at man medvirker til den slags ting. Man burde skamme sig!

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Det er jo denne totale mangel på logik, der præger fremskridtspartiet, og det er også derfor, det er gået dem, som det er, for i det øjeblik man anvender udtrykket, at man er stemmekvæg for den ene eller den anden fløj, er det klart, at man må vælge side. Det er jo en kendsgerning, at da fremskridtspartiet dummede sig ved finanslovsafstemningen i 1983, var det den gruppe, der i dag er herskende i fremskridtspartiet, der bestemte den linje, og det betød jo netop, at de havde risikeret, at de røde kom til magten.

Så siger hr. Dohrmann: ja men der er ikke forskel på den socialdemokratiske politik og den, den borgerlige regering fører. Det er jo direkte usandt. Under den borgerlige regering har vi haft et rentefald, renten er oven i købet mere end halveret, vi har haft en fast kronekurs, vi har haft en stram indkomspolitik, vi har haft en lav inflation. Det er det stik modsatte af det, som socialdemokratiet